

Toldreformerig.“ Saaledes ser jeg ikke paa det. Jeg mener, at det endnu vilde være heldigt at komme til en Toldreform; men jeg mener ganske vist, at gennemfører man Skatteloven paa en Basis, som den, Skattekommissionen har givet, vil der ved en eventuel Toldreform være at tage tilbørligt Hensyn baade til de Ofre, Statskassen maa bringe for at bringe denne Toldreform igennem, og de Ofre, som man gennem Skattereformen ogsaa vil fordre af Byerne. Men at sætte Bom for al mulig Toldreformerig — og jeg kalder det for en Bom — ved at forlange 7½ pCt. overført til Kommunerne, forekommer mig ikke at give Udsigt til nogen Løsning. — Jeg maa maaske ogsaa nævne, at Brændevinsskattens Indførelse i Forslagene heller ikke giver Grund til at tro, at der skulde være store Muligheder for Gennemførelsen, thi vi have jo i forrige Samling set, hvorledes Folketinget forkastede Brændevinsskatten til Trods for, at der for den den Gang kunde opnaas en Toldreform muligvis i Retning af det, Folketinget ønskede.

Naar jeg kommer til det, der særlig foreligger i Dag, drejer det sig altsaa nærmest om Indførelsen af en Formue- og Indkomstskat baseret paa det saakaldte Indkomstkildesystem. Den ærede sidste Taler gik saa langt ind derpaa, at jeg derom skal fatte mig i Korthed. Det stiller sig for mig tvivlsomt, hvorvidt man ikke herved for Ejendomsskyldens Vedkommende alligevel vil komme til det Resultat, at en Del af disse Skatter vil overvælttes, d. v. s. at medens man giver f. Eks. en Ejer Lejlighed til at udbetale Skatten og saa drager den fra i Prioritetsrenten, vil han for den sekundære Prioritets Vedkommende meget let faa Lov til at bære Skatten selv. Maaske vil nogen sige, at dette ikke er store Ophævelser værd, da Skatten er saa lille, at Prioritetshaveren maaske ikke vil lægge synderlig Vægt paa den; men for den Mand, som har sine Penge staaende lidt yderlig, og som ved, at vedkommende Laantager ikke let vil kunne skaffe sig noget nyt Laan, vil det være ganske simpelt at sige til vedkommende: „Det er godt nok med den Skat; men den vil jeg ikke betale, saa sætte vi Renten saa og saa meget op, at du kommer til at betale den.“ Og nu om Dage vil vedkommende Laantager i alle Tilfælde selvfølgelig sige ja dertil. Det er ham næsten umuligt at faa et saadant sekundært Prioritetslaan. Nu kan man nok sige, at vedkommende Kapitalist vil møde denne Skat

alle Vegne, saa det ikke kan hjælpe, at han undslaa sig for den, saaledes at vedkommende Mand kan sige: „Hvad kan det hjælpe dig? Faar du dine Penge tilbage, møder du Skatten andetsteds.“ Men det kan ikke nytte her at komme med Argumenter; Kapitalisten har her den stærkeres Ret, og den vil han maaske benytte sig af. — Det er ogsaa en af mine Indvendinger mod Ejendomsskylden, at man derved let driver Pengene til Udlandet. Naar man her i Landet rammes af den, vil man være fristet til at anbringe Kapitaler i Udlandet. Nu ved jeg meget vel, at der et andet Sted i Lovforslaget staaer, at man ogsaa skal betale Skat af de i Udlandet anbragte Kapitaler; men der er det ikke saa let at faa fat paa dem. — Man vil ligeledes udsætte Kreditforeningernes Kurs for at falde. Mange af deres Papirer gaa til Udlandet, og Kursen kan maaske siges til Dels at sættes der, i hvert Fald vil det være medbestemmende, hvorledes Udlandet stiller sig til hele dette Spørgsmaal. Det er tvivlsomt, hvorledes Udlandet vil stille sig til Spørgsmaalet, men rimeligt er det, at disse Papirer ville falde paa Grund af Skatten, og det kommer saa maaske til at gaa ud over Laantagerne. — Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at man ved Kapitalskatten aldeles ikke kommer til at fritage de smaa Kapitalister. Medens man ved Indkomstskatten i dette Forslag fritager de smaa Indkomster, fritager 1,000 Kr. i Kjøbenhavn og Frederiksberg og 800 Kr. i de øvrige Købstæder og paa Landet, er der ved Kapitalskatten ikke taget noget Hensyn til dette. Den lille Kapitalist, som sidder med en aarlig Indtægt af 1,000 Kr. om Aaret og for øvrigt ikke har andet at leve af, svarer sin Skat af denne Kapital, medens den Mand, som maaske har mere at leve af, f. Eks. 1,500 Kr., ikke svarer Skat af det ene Tusind, naar han kun har dem som almindelig Indkomst.

Hvad Lønskatten angaar, vil det rimeligvis gaa med den som med Ejendomsskylden, at den kan give Anledning til Overvæltning af Skatten. Det er meget rimeligt, at det kan give Anledning til Arbejdsstridigheder og Vanskeligheder ved Arbejdsforholdene, naar man faar denne Skat paa Løn. Hvad de øvrige Indkomster angaar, er det jo paa ingen Maade nogen Indkomstkildeskate. Man er der inde paa en ren Indkomstskate, som har de samme Mangler og Fordele, som den af Skattekommissionen foreslaaede. Det er det samme Apparat, og det er ganske vist et stort Apparat — hvad der jo blev anket